

Sted i Loven, hvor det siges, hvem der skal vælge Revisorerne. Naar altsaa Vedtægten skal affattes, ligger det nær, at Bestyrelsen, maafte ubevidst, gjerne vil have nogen Indflydelse paa, hvem der vælges til Revisor, og det opnaar den overordentlig let ved at foreslaa, at Revisorerne skulle vælges af Indslydterne. Jeg har oftere haat Leilighed til at se og deltage i Generalforsamlinger, som afholdes af Sparekasser for at tage Bestemmelser om Et eller Andet. Om der ogsaa nok saa meget har fundet Bekjendtgørelse Sted, møder der saa godt som Ingen, saa at det er den letteste Sag af Verden ved at faae Enkelte til at møde at faae valgt til Revisorer, hvem Bestyrelsen ønsker. Jeg tror, at Enhver, der kjender Forholdene, som de ere, vil erkjende, at det forholder sig, som jeg her har anført. For Næsten er der nogle andre Ting i Lovforslaget, som vistnok helst burde forandres; men derpaa skal jeg ikke nærmere komme ind ved denne 1ste Behandling af Sagen. Jeg skal kun endnu nævne, at i § 11 staar der blandt Andet: „Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Banker eller lignende Pengeinstituter, hvorved Deltagelse i Udbytte og Dverstud er forbeholdt Stiftelse osv.“. Altsaa, hvor Indslydterne faae Part i Udbyttet, skal denne Lov slet ikke komme til Anvendelse. Nu er det mig bekjendt, at der er flere Sparekasser, der give Indslydterne Part i deres Udbytte. Jeg kjender blandt Andet en, der deler det aarlige Dverstud i 3 Dele, Bestyrelsen tager selv den ene Krediedel, Indslydterne faae den anden Krediedel, som fordeles i Forhold til det Beløb, hvorfor de staa krediterede i Kassen, og kun een Krediedel gaar til Reservecfond og Administration. Dette er faktisk. Altsaa her faae Indslydterne Del i Udbyttet. Skal nu denne Kasse være denne Lov undergiven eller ikke? Jeg tror, at Udbyttene maa forandres noget, for at der ikke skal opstaa Uvil i saa Henseende. Forøvrigt kan jeg, da jeg er ved § 11, ikke undlade at tilføie, at hele Spørgsmaalet om Forholdet til Bankerne jo har spillet en stor Rolle ved Sagens Behandling, og jeg har da stadig hørt fremsætte, at Sparekasserne maatte værge sig mod at blive trykkede af Bankerne, men jeg tror rigtignot, at det Modsatte er Tilfældet, at Sparekasserne efterhaanden have faaet Kapitaler, som nærmest høre hjemme i Bankerne. De store Kapitaler, som kun ere disponible for et Dieblif, passe ikke i Sparekasser, men kunne grumme let foranledige Vanstieligheder for dem under nedadgaende Konjunkturer, hvor store Kapitaler, fordi de kun ere indkomne midlertidig, meget hurtigt blive tagne ud. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg skal som sagt stemme for Loven, idet jeg erkjender, at, som den foreligger, er den i Virkeligheden bedre, end det ved 1ste Behandling i det andet Thing faae ud til, at den skulde blive. Der er slet Forandringer, og man har navnlig faaet en Kontrol. Det kommer jo meget an paa, hvorle-

des denne vil blive; men man kan vistnok have den Lillid til den høitærede Indenrigsminister, at der vil blive valgt en Mand til Sparekassenspektør, der vil være istand til at skaffe sig en saadan Indflydelse, som er nødvendig, for at han skal kunne udrette Noget. Hans Stilling er efter Lovforslaget egentlig noget svag; men er det en fremragende Personlighed, som kan komme til at staa i et godt Forhold til Bestyrelserne, vil han kunne udrette overordentlig meget Godt.

Sable: Da jeg hører til det Mindretal, som i forrige Samling stemte mod Sparekasseloven, vil jeg blot udtale, at jeg hilser det foreliggende Lovforslag med Glæde, idet det for den største Del gaar i den Retning, hvori Mindretallet ifjor ønskede det omændret, medens det var til Forhandling. Jeg skal imidlertid ikke negte, at der er et Par Punkter deri, som jeg vilde ønske vare anderledes. Det ene af disse Punkter er Drettelsen af Embedet som Sparekassenspektør. Jeg havde ønsket, at det, som var foreslaaet i Indenrigsministerens Forslag ifjor, at der ved den aarlige Finanslov skulde bevilges en Medhjælpsum til Indenrigsministeriet, var kommet tilbage til os; men jeg anser dog ikke den forestagne Forandring for at være i den Grad betydende, at jeg af den Grund skulde rejse nogen Modstand mod Loven eller gjøre Forsøg paa at faae den omændret, da Stemmningen maa antages at være fuldstændig for Drettelsen af dette Embede. Med Hensyn til Bankerne er Forslaget noget forfjelligt fra det, som Mindretallet opstillede ifjor. Jeg vilde ønske, at det var blevet omtrentlig det samme, som vi da foreslog. Det, jeg har lagt Vægt paa i det Hele med Hensyn til dette Forhold, er, at de Banker, som give sig af med saakaldet Sparekasservirksomhed, i Virkeligheden ikke kunne have nogen anden Sparekasservirksomhed end den, at de derved søge at samle nogle Midler, som ellers vilde gaa til Sparekasserne, men at deres Virksomhed kun har været Bankvirksomhed, og dertil have de faa benyttet de Penge, som de have faaet ind ved at kalde sig Sparekasser. — Den første ærede Læser idag har fremhævet Afslutningen af Regnskaberne. Måttet jeg anser det for et meget underordnet Punkt, skal jeg dog nævne det, da Bestemmelsen i saa Henseende netop er den samme, som Mindretallet foreslog ifjor, at saafremt der skal være nogen Afslutningsdag, maatte det blive den sidste Marts og ikke den sidste December. Grunden dertil var, at det er bekjendt nok, at den sidste December ere Terminsforetningerne endnu ikke afviklede, og at det var en uheldig Tid at afslutte paa, baade fordi Forretningerne ikke vare afsluttede, og fordi det var en saa travl Tid, at Sparekassestyrelserne nok kunde behøve at være fri for det Arbejde, som fulgte med Afslutningen af Bøgerne, og til Bevis paa Rigtigheden heraf